

ΠΕΜΠΤΗ Δ'ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στερροτάτω φρονήματι, στρατευσάμενοι ἔνδοξοι, κατὰ τοῦ ἀλάστορος παρετάξασθε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Πνεύματος, γενναίως φραζάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχύν, τῶν δαιμόνων ὀλέσαντες, ἀφηρηπάσατε, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὥσπερ σκύλα· διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σταυροτύπως ἀπλώσασα, τὴν σαγήνην τῆς Πίστεως, δωδεκάς ἢ θεία τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα τὰ ἔθνη ἐζώγησε, Χριστέ πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ θαλάσσης ἀλμυράς, τῶν παθῶν ἀπεξήρανε· διὰ τοῦτό σε, δυσωπῶ, τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμάτων, ἀνακάλεσαι ταῖς τούτων, πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δωδεκάς ἢ θεόλεκτος, Ἀποστόλων καὶ πάντιμος, εὐφημείσθω σήμερον θεῖοις ἄσμασι, Πέτρος καὶ Παῦλος Ἰάκωβος, Λουκᾶς Ἰωάννης τε, καὶ Ματθαῖος καὶ Θωμᾶς, Μᾶρκος Σίμων καὶ Φίλιππος, καὶ ὁ ἔνδοξος, νῦν Ἀνδρέας τιμάσθω, σὺν τῷ θεῷ, καὶ σοφῷ Βαρθολομαίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἑβδομήκοντα.

Ἔτερα τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὁμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μύρω θεῖω σε ἔχρισε, θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὡς λαμπτήρᾳ σε ἄδυτον, ὡς φωστήρα παγκόσμιον, ἐν τῷ στερεώματι ἀναλάμψαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ κόσμον φωτίσαντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθυμίας χειμῶνα, καὶ γαλήνην, ἐργασάμενον βαθεῖαν, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ παρῶν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθῆς, ὡς φιλάγαθος, ὡς ρύστης θερμότατος, ὡς προστάτης ἀληθῆς, τῶν πιστῶς ἐξαιπούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ, τῶν Ἀγγέλων, συμπολίτα τῶν ὁσίων, καὶ

Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, Πνεύματι ἀγίῳ ἐφώτισας Χριστέ, καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμος.

Μαρτυρικόν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθινοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα, λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς, συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Ἦχος δ'

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Φωστήρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τὸν κόσμον. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Ταχὺ προκατάλαβε [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Εἰς πᾶσαν διέδραμεν, ὑμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, καὶ πλάνης ἐμώρανε, σοφίαν ἄσοφον,

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, εἴλκυσε τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσι, σωτηρίας τὴν τρίβον· διὸ νῦν ἐπαξίως, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς μαθητάς σου Σωτήρ, τῷ κόσμῳ ἀνέδειξας, καθοδηγῶν δι' αὐτῶν, τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου· λόγων γὰρ ταῖς ἀκτίσι, κατεφώτισαν πάντας, σπόρον τῆς εὐσεβείας, κατασπείραντες ὄντως. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Ἐπάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου μοι ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, λύτρωσαι Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα

Ταχὺ προκατάλαβε [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ταχὺ προκατάλαβε, πάτερ Νικόλαε, καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, ἐπερχομένων ἡμῖν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ Θεὸν παρρησίαν· πάρεσο οὖν ἐν τάχει, τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν, καὶ σκέπην δωρούμενος.

Μαρτυρικὸν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἵτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ῥδὴ α' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ θεῖα, τοῦ Παρακλήτου ὄργανα, καθυφηγούμενα, τούτου ταῖς θεαῖς πάντοτε πνοαῖς, ἐμελώδησαν μέλος ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς σωτήριον, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν κλίνῃ, τῆς ῥαθυμίας κείμενον, καὶ τῇ πρὸς θάνατον, τῆς ἀμαρτίας νόσῳ τὴν ψυχὴν, χαλεπῶς ἐκτηκόμενον, ἐπισκοπῆς με ἔνδοξοι, Χριστοῦ αὐτόπται ἀξιώσατε.

Στίχ. Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ λόγῳ, τὴν ἀλογίαν λύσαντες, ἐθνῶν Ἀπόστολοι, τὴν ἐξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς, σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, φωταγωγήσατε Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς
Τέταρτος οὗτος εἰς Νικόλαον κρότος. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελώδημα.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἄλυτον ζωὴν, κληρωσάμενος μάκαρ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, πληρούμενος ἀεὶ, πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι ἐκ τῆς ψυχῆς μου, ὅπως χαίρων δοξάζω σε, ἱερώτατε Πάτερ Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐτέθης ἀρετῶν, ὑψηλῶν ἐν λυχνία, ὡσπερ λύχνος δαδουχῶν, καρδίας τῶν πιστῶν, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, φωτοβόλοις πρεσβείαις σου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, νῦν τὸ πέλαγος πλέων, πειρασμῶν παντοδαπῶν, πληρούμενον σοφέ, ἐπὶ σὲ καταφεύγω βοῶν· Εὐροίμῃ σε κυβερνήτην, εἰς γαλήνην μετάγοντα, τὸ κλυδώνιον θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀκοίμητον ἀγνή, κεκτημένη πρεσβειάν, κατακοίμησον ἡμῶν, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς μεσιτείαις σου, θείαν καὶ σωτηριώδη, δωρουμένη ἐγρήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Ῥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μοι ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν πόλιν σου ὁ Θεός, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ρεύματα, τῶν μαθητῶν Δέσποτα, ἀγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολίται τῶν οὐρανῶν, συλλειτουργοὶ τῶν νοερῶν Τάξεων, πανευκλεεῖς Ἀπόστολοι, πάσης ἡμᾶς θλίψεως ῥύσασθε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας Χριστέ, τοὺς λογικοὺς σου οὐρανοὺς στήριξον, τούτων εὐχαῖς ἐν πέτρᾳ με, σοῦ τῶν θελημάτων, ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μήτηρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν Κύριε, ἢ σὲ ἀγνῶς τέξασα, δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥομφαία ὤφθης, πολεμίους ἐχθροὺς κατασφάπτουσα, ὧν συντήρησον ἡμᾶς, τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, πρᾶπτοντας Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν συντριβὴν μου, τῆς ψυχῆς Ἱεράρχα θεράπευσον, ὃ συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ, τὰς πανουργίας καὶ ἔνεδρα, ὅπως ὡς προστάτην μου, πίστει γεραίρω σε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ καταλύσας, τῆς Ἀρτέμιδος ἄψυχα ξόανα, τοῦ νοός μου ἐμπαθῆ, ἰνδάλματα ἐξαφάνισον, θείαις μεσιτείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ προστασίαν, Παναγία Παρθένε κεκτήμεθα, μεταποίησον ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι, γεννώσης θάνατον.

Ὤδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν σου τοὺς ἵππους, τοὺς ἐκλεκτοὺς φιλόανθρωπε, τῆς κακοπιστίας, ὕδατα ταράσσοντας, καὶ πᾶσι τὴν γνῶσίν σου, τὴν ἀληθινὴν καταγγέλλοντας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀστέρες οἱ φαιδρύναντες εὐσεβεία, τὸ νοητὸν στερῶμα, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, νυκτὸς ἐξ ἀγνοίας με, καὶ παραπτωμάτων λυτρώσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναδειχθέντες ὡς βέλη ἠκονημένα, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι τὰ πεπτρωμένα, βέλη τῆς κακίας αὐτοῦ, νυνὶ κατασβέσατε, καὶ τὸν λογισμόν μου στηρίξατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ψυχὴν μου φαρμαχθεῖσαν τοῖς ἰοβόλοις, τῶν ἐναντίων δῆγμασι, δραστικῶ φαρμάκῳ, πρεσβειῶν θεραπείουσον, Χριστὲ τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ περίδοξός σου βίος, πανταχοῦ σε περίδοξον, θαυμασίοις θείοις, κατακλειζόμενον ἔδειξεν, Ἱεραρχῶν ὠραιότης, πάντων καύχημα, τῶν τιμώντων σε, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, τὸν Θεὸν μάκαρ ἦνεσας, ταπεινοφροσύνης, θείαις ἐξαστράπτων φαιδρότησιν, ἧς ἐν μεθέξει γενέσθαι ἡμᾶς ποιήσον, εὐπρόσδεκτοίς σου, Πάτερ σοφὴ παρακλήσεσι.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ἀδίκως ἀγομένους, ἐλυτρώσω εἰς θάνατον, ζήλω θείῳ Πάτερ, ἱεροπρεπῶς πυρακτούμενος· διὸ βοῶμεν· Ὡσαύτως ἐξελοῦ ἡμᾶς, πειρασμῶν θανατούντων, δεινῶς τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανὸν περιπολεύων, χαρμοσύνης Νικόλαε, ἀοράτως Πάτερ, πάντων τῶν καλούντων σε πάρεσο, ἐπικουφίζων τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάψυξιν θεοπρεπῶς παρεχόμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στρατηγίαι τῶν ἀγγέλων, καταπλήττονται Πάναγνε, ἀνυμνολογούσαι, μέγεθος τῆς θείας λοχείας σου, μεθ' ὧν δυσώπει Παρθένε, πάντας σῶζεσθαι, τοὺς ἐν πίστει σε, εἰλικρινεῖ μακαρίζοντας.

Ῥδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμπέλου τῆς ζωῆς, οἱ κυπρίζοντες βότρυες, ἐπότισαν πάντας οἶνον, νοητῆς εὐφροσύνης, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς φῶς τῶν ἐντολῶν, τοῦ Θεοῦ ὀδηγήσατε, Ἀπόστολοι τοὺς, ἐν σκότει, ψυχικῆς ῥαθυμίας, ἀφρόνως ἐνυπάρχοντας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυτρώσασθε ἡμᾶς, ψυχικῶν παραπτώσεων, καὶ κρίσεως τῆς μελλούσης, καὶ φθορᾶς καὶ κινδύνων, Ἀπόστολοι μακάριοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος σῶσόν με, δεήσεσι τῆς ἀφράστως, σὲ τεκούσης καὶ πάντων, τῶν θείων Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενές, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνουμέν σε φιλόανθρωπε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔδυσας ὡς ἥλιος, θανὼν Πάτερ σοφέ, καὶ ἀνέτειλας εἰς Χριστόν, σελασφόροις λάμπησι τῶν θαυμασίων σου, καταυγάζων ἅπασαν, τὴν ὑφήλιον Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερὲ Νικόλαε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πᾶσαν δυσχέρειαν, κατευνάζων χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ οἰκοῦντος Πνεύματος.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντριβεῖς τοῖς πάθεσι, τοῦ βίου τὴν ψυχὴν, εἰς βοήθειάν σε καλῶ, Ἱερὲ Νικόλαε, σπεύσον καὶ

δίδου μοι, τὴν τελείαν ἴασιν, δυσωπῶν τὸν Ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, Παρθένε σε ὀρών, Ἡσαΐας ἀναβοᾷ· Ἴδου μέλλει τίκτεσθαι, Κόρης θεόπαιδος, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, εἰς ἀνθρώπων ἀναγέννησιν.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποιμένος, τοῦ καλοῦ τὰ θεόλεκτα πρόβατα, διασπαρέντα ἐν κόσμῳ, τὴν τῶν λύκων πᾶσαν θηριωδίαν, εἰς προβάτων, ἡμερότητα πίστει μετέβαλον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Θείου, παραδείσου τὰ δένδρα τὰ εὐκαρπα, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου, πᾶσαν ἀκαρπίαν εἰς εὐκαρπίαν, ἐναρέτου, μεταγάγετε γνώμης Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐτρώθην, ἡδονῆς τῇ ρομφαίᾳ καὶ τέθνηκα, οἱ πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένοι, ἀνιστᾶν νεκροὺς χάριν ἔνδοξοι, νεκρωθεῖσαν, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ζώωσατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κόπασσον, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄγριον κλύδωνα, Θεέ τῶν ὅλων οἰκτίρμον, ἰκεσίαις τῆς κυησάσης σε, Ἀποστόλων, τῶν σεπτῶν τε καὶ θείων Μαρτύρων σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυσας τῷ σθένει τοῦ Σωτῆρος, δυναμωθείς θεόφρον, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ὀλέσαι, οὐ τῆς δεινῆς, βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἰκεσίαις σου Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κολάσεως τῆς ἐν τῇ γέννη, καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ἐνοχλήσεως βλαβερωτάτης, ρύσαι ἡμᾶς, ἱεραῖς πρεσβείαις σου, παναοίδιμε Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ πάλοι τεθνήξασθαι ἀδίκως, μέλλοντες στρατηλάται, ἐλυτρώθησαν σαῖς προστασίαις, ὥσπερ αὐτούς, καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, πάσης βλάβης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναός σου καὶ πόλις δυσωπεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐκεῖ, Παναγία Δέσποινα, αἰωνίου κατακρίσεως.

Ῥδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ συντονίᾳ, τοῦ ἁγίου καὶ θείου κηρύγματος, πλάνης ἀπλανεῖς, Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, τὸν χειμῶνα διελύσατε, καὶ κατελάμψατε, θεογνωσίᾳ πιστῶν τὸ φρόνημα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον εὐώδες, ἀναπηγάζοντες πάντοτε, θεῖοι μαθηταί, τοῦ μύρου τοῦ νοητοῦ, εὐωδίας τοὺς προστρέχοντας ὑμῖν πληρώσατε, καὶ τὰ δυσώδη πάθη μειώσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διαφθαρέντα, τοῖς σαρκικοῖς με ἀτοπήμασι, Λόγου τοῦ ἀφθάρτου ἔνδοξοι Μαθηταί, διασώσατέ με ψάλλοντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορὸς Ἀγγέλων, χορὸς Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, Λόγε δυσωποῦσι πάντοτε τὴν πολλήν, εὐσπλαγχνίαν σου φιλάνθρωπε, πάντας οἰκτείρησον, διὰ τῆς Θεοτόκου ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιε τὸν ἐν Ἁγίοις, μόνον, πάντων ποιητὴν, ἐπαναπαυόμενον, αἴτησαι ἡμᾶς ἀγιάσαι, καὶ καταπέμψαι πλοῦσια, ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη αὐτοῦ.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅσιος εὐθύς καὶ πρᾶος, μέτριος καὶ ταπεινός, γενόμενος ἔνδοξε, ὕψος πρὸς περίδοξον ἥρθης, ἱερωσύνης θαύματα, ἐκτελῶν καὶ τεράστια.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμους θείουσ συντηρήσας Ὅσιε, τοὺς τοῦ Θεοῦ, ναὸς καθαρώτατος ὤφθης· ὄθεν σοι βοῶμεν παμμάκαρ· Παρανομίας λύτρωσαι, ἀπὸ πάσης τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κοίμησον ἐπαναστάσεις παθῶν, τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, δίδου μοι ἐγρήγορσιν Κόρη, τῆς ραθυμίας πόρρω, τὸν νυσταγμὸν ἀπελαύνουσα.

Ῥδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματα πυρίπνοα Χριστοῦ, οἱ τὰ ἀπύλῳτα στόματα φράξαντες, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα, πανταχοῦ νῦν κατασπείραντες, στόματος λύκου νοητοῦ, ἀπολυτρώσασθε τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαλπίσσατε κύκλῳ τῆς ἐμῆς, νενεκρωμένης ψυχῆς, εὐῆχοι σάλπιγγες, Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ ἐκ τάφου ἀπογνώσεως, καὶ ραθυμίας χαλεπῆς ταύτην ἐγείρατε, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμὲ τὸν τοὺς νόμους σου Χριστέ, καταπατήσαντα νοὸς στρεβλότητι, ἐμὲ τὸν ἄσωτον Δέσποτα, τὸν εἰς βάθη ὀλισθήσαντα, καὶ συνηθείᾳ πονηρᾷ αἰὶ δουλεύοντα, μὴ παρίδης, τῶν μαθητῶν σου Χριστέ ταῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, κυριευθέντα με ὑπὸ τοῦ ὄφεως, καὶ ἀμαρτάνοντα πάντοτε, ἔλευθέρωσον πρεσβείαις σου, καὶ καταδούλωσον Χριστῷ, ἐν πολιτείᾳ σεμνῇ, ἀναμέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα Νικόλαε, ἀνομούντων ἀπύλωτα στόματα, περιφανῶς ἐνέφραξας, καὶ Ἀρείου τῆς λύμης πολλοὺς ἐρρύσω, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς νίκης ἐπώνυμος Ἄγιε, νικητὰς ἡμᾶς δεῖξον πρεσβείαις σου, παθῶν γεννώντων θάνατον, παρανόμων ἀνθρώπων, γλώσσης δολίας, τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ λιτανεύοντας.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν σὴν βοήθειαν τὴν σωτήριον, καταπέμψαι ἡμῖν παρακλήθητι, θαυματουργέ Νικόλαε, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, ἡνίκα ταύτης, οἱ πιστῶς σε αἰτοῦντες δεόμεθα.

Τριαδικὸν

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρθοδόξως πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὴν ἁγίαν Τριάδα δοξάζοντες, Πατέρα τὸν Πανάγιον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κηύσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, καὶ ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης πρόστηθι, ῥύσαι, τῆς ἐκεῖ με Ἄγνη κατακρίσεως.

ᾠδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λίθοι ἐκλεκτοὶ τοῦ τεθέντος, εἰς κεφαλὴν γωνίας λίθου, ἐπωκοδομήσατε πάντων, πιστῶν καρδίας πέτρα τῆς Πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι, οἰκοδομὰς καταστρεψάμενοι.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύειν καὶ δεσμεύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ τὴν ἐξουσίαν, λύσατε κακῶν μου τὴν δέησιν, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ συνδήσατε, καὶ Βασιλείας μέτοχον, Θεοῦ ἐργάσασθε Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῖα τοῦ Δεσπότη νεφέλαι, τὴν ξηρανθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ πονηρᾷ ἐργασίᾳ, ἐνθέοις ὄμβροισι νῦν καταρδεύσατε, καὶ καρποφόρον δείξατε, θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, μετὰ τῶν θείων Ἀποστόλων, μετὰ τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Κύριον, Θεογεννήτορ Πάναγνε, κινδύνων σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίασεις αἰεὶ ἐπιτελῶν ὁ τάφος σου, εὐωδίας μύρον Ὅσιε, ἀναπηγάζει τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ προσιοῦσι Νικόλαε, ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἥλιος πᾶσαν φρουκτωρεῖς Νικόλαε, θεομάκαρ τὴν ὑφήλιον, θείων θαυμάτων φρουκτωρίαις, τὸ σκότος τῶν δεινῶν περιστάσεων, διώκων ἱεραῖς μεσιτείαις σου, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνήθως οἰκτεῖρησον ἡμᾶς Νικόλαε, ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων ταῖς ἀπάταις, ἀνθρώπων πονηρῶν ἐπήρειαις τε, δεινῶς χειμαζομένους ἐκάστοτε, ὅπως σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμέρας καὶ ὥρας φοβερᾶς μνημόνευε, ὦ ψυχὴ μου, ὅτι μέλλει σε ἄγειν εἰς κρίσιν ὁ Δεσπότης, καὶ κρίναί σου τὰ ἔργα τὰ κρύφια, καὶ βόησον αὐτῷ· Σῶτερ σῶσόν με, ταῖς Νικολάου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ προσάγομεν, χαρμοσύνης, καὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε Παράδεισε, τὸ ξύλον ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε, περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον, χαῖρε Παρθένε Παναμώμητε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Ἀποστολικά

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, Πνεύματι ἀγίῳ ἐφώτισας Χριστέ, καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἀμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωτὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθεῖημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν

κακά, και ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου και ἐπὶ τὰ ἔργα σου, και ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, και τῆ πολυφθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμος.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Και ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, και τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, και τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τίμιος ὁ θάνατος, τῶν Ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ και πυρί, και ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν, ὑπέμειναν και ἔλαβον, παρὰ σοῦ Σωτῆρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Και νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ μόνη ἀγνή και ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ ὁ Ληστής Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τοῦ Ποιμένος και Ἄμνου, λογικὰ ὑπάρχοντες θρέμματα, μέσον λύκων παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄμνοι σοφοὶ ἀπεστάλητε, τῷ θείῳ κηρύγματι, τὴν αὐτῶν μεταγόντες ἀγριότητα, πρὸς τὴν ἡμερότητα, τῆς Πίστεως κράζοντες, ἀκλινεῖ λογισμῷ. Μνήσθητι και ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, και διώξωσι, και εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Διελθόντες τὰ τῆς γῆς, Μαθηταὶ Κυρίου πληρώματα, ὡς ἀστέρες φαινοί, τὸν σκοτασμὸν τῆς πλάνης ἐλύσατε, και φέγγος σωτήριον, τοῖς πεπλανημένοις ἐναπηστράψατε· διὸ μακαρίζομεν, ὑμᾶς Χριστοκήρυκες ἐξαιτούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε και ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Θανατούμενοι Σοφοί, και πυρὶ ἐνύλω φλεγόμενοι, κατεφλέξατε πικρὰς πολυθεΐας ὕλην μακάριοι, και νῦν ἀναβλύζετε, ἰαμάτων ρεῖθρα τοῖς προσπελάζουσιν, ἡμῖν μετὰ πίστεως, θερμῶς ἀνακράζουσι και βοῶσι Χριστῷ· Μνήσθητι και ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, και διανοίας νήφοντες εἴπωμεν, τῷ ἐν Ὑψίστοις σὺν Πατρί, καθεζομένῳ ἅμα και Πνεύματι. Τριάς ἡ ἀχώριστος, ἡ τὸ πᾶν τῷ λόγῳ πρὶν ὑποστήσασα, και πάντας φωτίζουσα, τοὺς εὐλαβεῖα και πίστει σοὶ κράζοντας· Μνήσθητι και ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀποστόλων χαρμονή, καὶ Ἄθλοφόρων στέφος ἀμάραντον, χρηματίζεις ἀληθῶς, Θεογεννήτορ
Κόρη πανάμωμε, μεθ' ὧν ἡμῖν αἶτησαι, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου
διόρθωσιν, τοῖς πίστει αἰτοῦσί σε καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις παναληθῶς ἀγαθῶν θησαύρισμα.